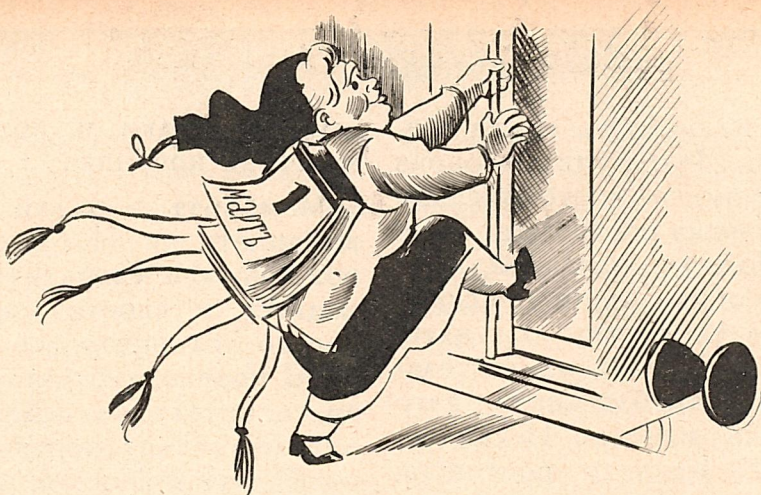

МАЛЪКЪ СЪЧКО И БАБА МАРТА

Баба Марта презъ Родоп
бърза, ще върви въ Европа.
Малъкъ Съчко пъкъ се спрѣлъ,
снѣгъ пилѣй отъ Юмрукъ Чалъ.
Щомъ се отдалечъ видѣха,
веселъ разговоръ поеха.
Баба Марта викна: — Хей,
я далечъ се запилѣй!
Вдигай си отъ тамъ снѣга,
моя редъ дойде сега!

Малъкъ Съчко:

Слушай, бабо,
да потраешъ май че трѣбва.
Гледай долу съсъ шейната
съ радостъ плъзгатъ се децата.
Снѣжни искатъ тѣ игри,
рано ми е, разбери!

Баба Марта:

Вѣрно, съ радостъ долу тичатъ,
но и мене тѣ обичатъ.

Край Марица, Янтра, Искъръ
мартеници ще ми искатъ.
Съ мене иде пролѣтъта,
слънце носи на свѣта.
И ще има вредомъ пакъ
синъ синчецъ и кукурякъ!

Малъкъ Съчко:

Тѣй да бжде! Сбогомъ вече,
тръгвамъ, Марто, надалече.

Баба Марта:

Много здраве, Съчко, хей!
Параходъ те въ Дунавъ чака.
Бързай, че пристигамъ съ влака,
та свѣтътъ ще ти се смѣй!

Малъкъ Съчко се намуси
и замина си презъ Русе.
А презъ Искърски проломъ
Марта влака взе за Ломъ.

Лжецаръ Станчевъ